

Světová ekonomika

téměř polovina prostředků půjde ve prospěch Polska.

Deset přistupujících zemí bylo rovněž povinnou připojit se také k Evropskému hospodářskému prostoru (European Economic Area, EEA), jenž je vlastně rozšířeným jednotným trhem, sestávajícím z 15 zemí EU plus Island, Norsko a Lichtenštejnsko. Předpokládaný jednoduchý technický postup úpravy obchodních smluv však v tomto případě narazil na problémy, když EU požádala tři zbývající členy EEA o finanční příspěvek jako gesto solidarity vůči velkému počtu méně blahobytných zemí. EU žádala pomoc »při zmírňování strukturálních a sociálních nerovností na rozšířeném vnitřním trhu«. (Dalším klíčovým prvkem jednání byl však i budoucí obchod s mořskými produkty.) Podle dosažené dohody přispějí nicméně Island, Norsko a Lichtenštejnsko během pěti let částkou 600 milionů eur finančnímu mechanismu EEA ke zmírnění sociálních a hospodářských nerovností v deseti nových členských zemích a v Portugalsku a Řecku.

Ve své zprávě za rok 2002, předložené v dubnu roku 2003, uvedla nicméně Evropská banka pro rekonstrukci a rozvoj (EBRD – Banka pro východní Evropu), že podle jejích propočtů bude rozdíl v příjmech mezi členy dosavadními a novými klesat jenom zvolna. Nové země by při správných rámcových podmínkách mohly v příštím desetiletí docílovat růstu ve výši 4–5 %, kdežto země »staré« mohou počítat se dvěma procenty. Ale i v tomto případě by většina přistupujících zemí potřebovala 20–30 let, aby dosáhla 75 % průměrného příjmu Evropské unie.

Stagnující ekonomika v **Německu** se výrazně projevila na trhu práce: počet nezaměstnaných překročil hranici 4 milionů. Analýzy prokázaly, že v letech 1995–2001 byla v Německu vytvářena nová pracovní místa teprve tehdy, když hospodářský růst přesáhl kritickou hranici 2 % (na rozdíl třeba od Francie, kde stejný růst znamená zvýšení zaměstnanosti o 0,5 %). Nakolik stav změni zahájené finanční a sociální reformy podle kancléřova programu, nazvaného Agenda 2010, je na konci roku 2003 nejisté.

Jestliže ve třetím čtvrtletí stoupl HDP o 0,2 % ve srovnání s kvartálem předchozím, a tím skončila fáze klesající produkce, vycházel tento impulz především ze silícího vývozu, kdežto vnitřní poptávka zřetelně ochabla a oslabila dovoz. Souhrnně bylo tedy nutné konstatovat, že rok 2003 byl pro německou ekonomiku rokem bez hospodářského růstu, a proto se naděje upínají do roku 2004.

Ekonomika **Francie**, druhá nejsilnější v Evropské unii (a tím i v eurozóně), procházela v roce 2003 po několika letech rychlé expanze rovněž mimořádně obtížným obdobím.

Tab. č. IV/4

Příjmy a odvody Česka do Bruselu*

(v milionech eur)

	Příjmy	Odvody
2004	801	622
2005	1 256	962
2006	1 296	987
2004–2006 (celkem)	3 352	2 571
Rozdíl (tzv. čistá pozice Česka):		
+ 781 milionů eur (asi 24,1 miliardy korun)		
* odhad Ministerstva financí ČR		

Tab. č. IV/5

Regionální fondy pro deset nových členů EU

(v letech 2004 až 2006*)

objem peněz celkem 22,00 miliardy eur	
z toho:	
Česko	2,60 miliardy eur
Maďarsko	3,10 miliardy eur
Polsko	12,50 miliardy eur
Slovensko	1,70 miliardy eur
Slovinsko	0,46 miliardy eur
* čísla dojednaná v roce 2002 na summitu v Kodani	